

POUL JØRGENSEN

12. december 1904–9. juni 1966.

I 1937 var Aarhus Universitet endnu så lille en institution, at dens kontorarbejde havde kunnet passes af en kontordame med 3 timers dagligt arbejde. Nu søgte man en heldagskontorist og ansatte Poul Jørgensen, der havde studeret sprog og litteratur ved Københavns universitet, men havde afbrudt studiet på grund af sygdom og i nogle år havde haft kontorarbejde i København. Efterhånden som universitetet voksede, avancerede Poul Jørgensen op gennem graderne som sekretær, fuldmægtig, kontorchef og universitetssekretær. Gennem årene er der få, der har haft forbindelse med Aarhus Universitet, som ikke også er kommet i berøring med universitetssekretæren, og alle har haft grund til at være glade derfor. Med en aldrig svigtende elskværdighed og pligttroskab samlede han de mange tråde, der var fornødne til udvikling af den store institution, som universitetet er blevet. Under et i mange år næsten dagligt samarbejde om universitetets administration har jeg så godt som aldrig måttet minde Poul Jørgensen om en sags ekspedition. Inden for hans virkeområde blev alle sager straks forelagt for rette vedkommende, alle undersøgelser, man bad ham om at foretage, gjort omgående, og al korrespondance besørget kyndigt og uden ophold. Uden selv at have større tilbøjelighed til at ville præge udviklingen satte han en ære i, at alt, hvad der skulle bringes til udførelse i administrationen, var dadelfrit og nøjagtigt. Skulle det med lange mellemrum ske, at der var begået en fejl inden for hans område, var han ikke rolig, før han havde gjort opmærksom på den, og jeg har aldrig hørt ham sige noget til sin undskyldning. En nok så lille fejl var og blev for ham en fejl, som han burde have bemærket.

Universitetssekretær Poul Jørgensens sidste år var ikke lykkelige. Da hans helbred svigtede ham for et par år siden, var han ude af stand til at genvinde det ved at søge orlov. Hans tanker var hele tiden ved universitetet og arbejdet, som han søgte tilbage til uden at være restitueret. Ved sin død efterlader Poul Jørgensen mindet ikke blot om den dygtige og samvittighedsfulde medarbejder, men også om et fint og elskeligt menneske.

Knud Illum